

Warszawa, 6 sierpnia 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

F 166 37/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24984.

George Richard Inshaw
(Glasgow, Wielka Brytania).

~~Kl. 47 f, 10.~~
47f¹, 37/12

Łącznik pierścieniowy do rur.

Zgłoszono 25 lipca 1936 r.

Udzielono 18 maja 1937 r.

Pierwszeństwo: 8 listopada 1935 r. (Wielka Brytania).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest ulepszony łącznik pierścieniowy do rur.

Łącznik według wynalazku składa się z dwóch lub kilku połączonych przegubami odcinków pierścienia, dostosowanych do objęcia końców łączonych rur; zawiera on ściągadło z dźwignią kolankową, połączone z odcinkami oraz uruchamiane w celu silnego zespolenia odcinków naokoło końców rur, przy czym odcinki tworzą obręcz, zamkniętą dźwignią kolankową.

Łącznik według wynalazku przedstawiony jest na załączonych rysunkach, na których fig. 1 uwidocznia jego widok z boku, fig. 2 — wskazuje jego widok z góry,

fig. 3 — widok podobny do przedstawionego na fig. 1, na którym łącznik znajduje się w stanie zwolnionym, wreszcie fig. 4 przedstawia przekrój według linii *a — a* na fig. 1, uwidoczniający pierścień, obejmujący połączenie rurowe.

Przedstawiony łącznik składa się z półpierścieni 1, 2, połączonych przegubem 3 oraz dostosowanych do obejmowania końców 4, 5 łączonych rur. Ściągadło kolankowe, połączone z półpierścieniami 1, 2, służy do mocnego zaciśnięcia tych półpierścieni naokoło końców rur w postaci obręczy, zawierającej dźwignię kolankową 6 i podwójne ramie 7. Jeden koniec półpierścienia 2 jest połączony przegubem 8

z końcem dźwigni 6, a koniec drugiego półpierścienia 1 jest połączony przegubem 9 z końcem ramienia 7, którego drugi koniec połączony jest przegubem 10 z dźwignią 6 w zgięciu pomiędzy jej końcami. Wolne ramię dźwigni 6 tworzy rączkę ściągadła, która jest cokolwiek wygięta tak, iż przylega dobrze do zewnętrznego obwodu obręczy przy zaciśniętym łączniku, jak pokazano na fig. 1, przy czym części ściągadła są zespolone za pomocą przegubów 8, 9 i 10, tak rozmieszczonych, iż dźwignia kolankowa zamyka się samoczynnie przy zaciskaniu łącznika. Ściągadło nie może obluźować się przypadkowo do położenia według fig. 3 powodując rozłączenie się rur, co się zdarza, o ile obręcz tego rodzaju posiada końce odłączalne, gdyż zatyczka 11, przesunięta przez wskazane otwory w dźwigni 6 oraz w ramieniu 7, zapobiega przypadkowemu odskoczeniu dźwigni w kierunku zwalniającym.

Jak uwidoczniło na fig. 4, półpierścienie 1 i 2 są wewnątrz wyżłobione w celu dokładnego przylegania do stożkowych końców 4, 5 rur, przy czym rzeczony koniec przy dociąganiu ściskają sprężysty pierścień uszczelniający 12, umieszczony pomiędzy nimi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łącznik pierścieniowy do rur, zawierający dwa lub kilka odcinków pierścienia, połączonych przegubami i dostosowanych do objęcia końców łączonych rur, znamienny tym, że pomiędzy dwoma niepołączonymi przegubem końcami dwóch odcinków jest umocowana przekładnia dźwigniowa z dźwignią kolankową, ściągająca mocno wskazane odcinki pierścienia w zamkniętą obręcz.

2. Łącznik pierścieniowy według zastrz. 1, znamienny tym, że przekładnia dźwigniowa zawiera dźwignię dwuramienną, której jeden koniec jest połączony przegubem z końcem odcinka pierścieniowego, drugi zaś koniec łączy się również przegubem z wygięciem dźwigni kolankowej, której jeden koniec jest przymocowany do końca drugiego odcinka pierścieniowego, drugi zaś jej koniec tworzy rączkę, zatraskującą się samoczynnie przy zamykaniu łącznika i przylegającą wówczas do odcinka pierścieniowego.

George Richard Inshaw.

Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

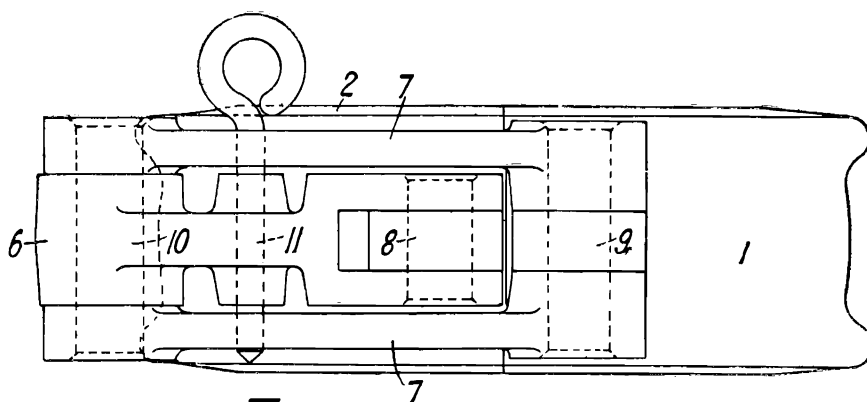

Fig. 2.

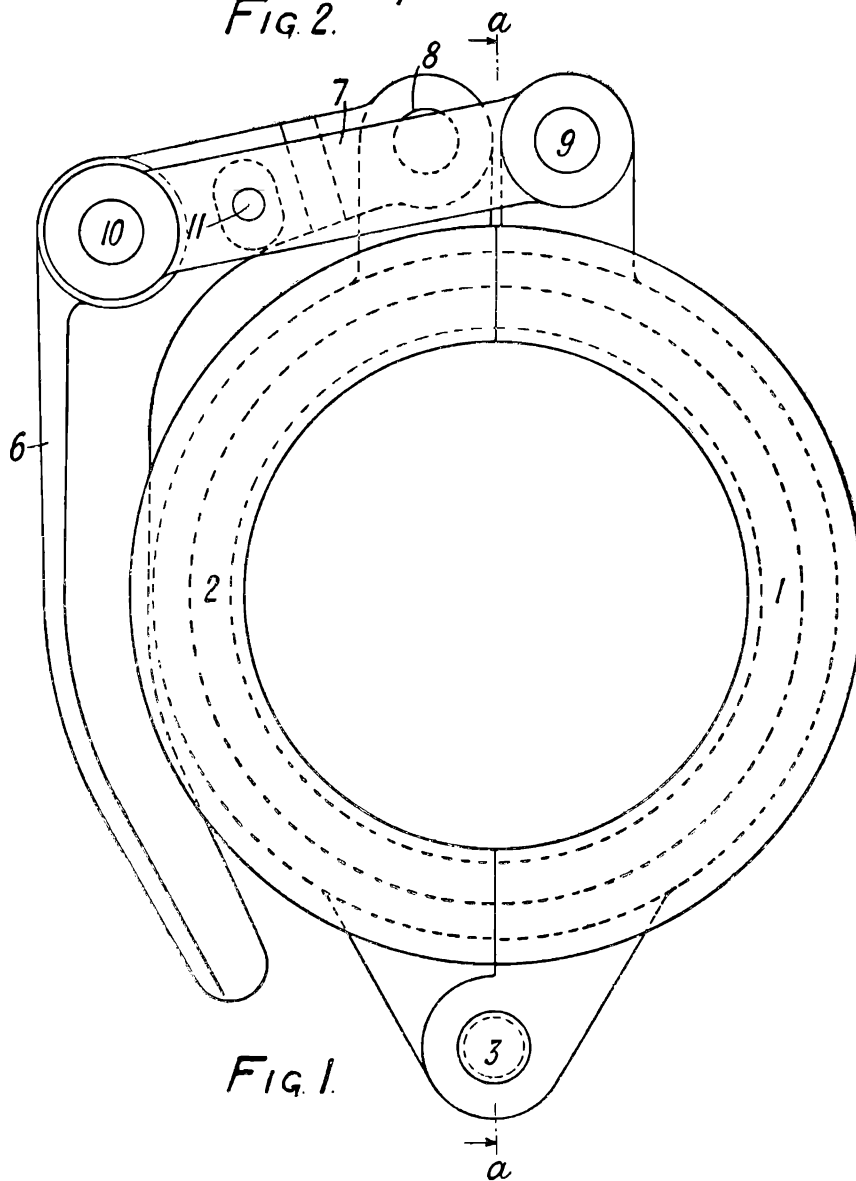
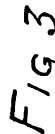

Fig. 1.

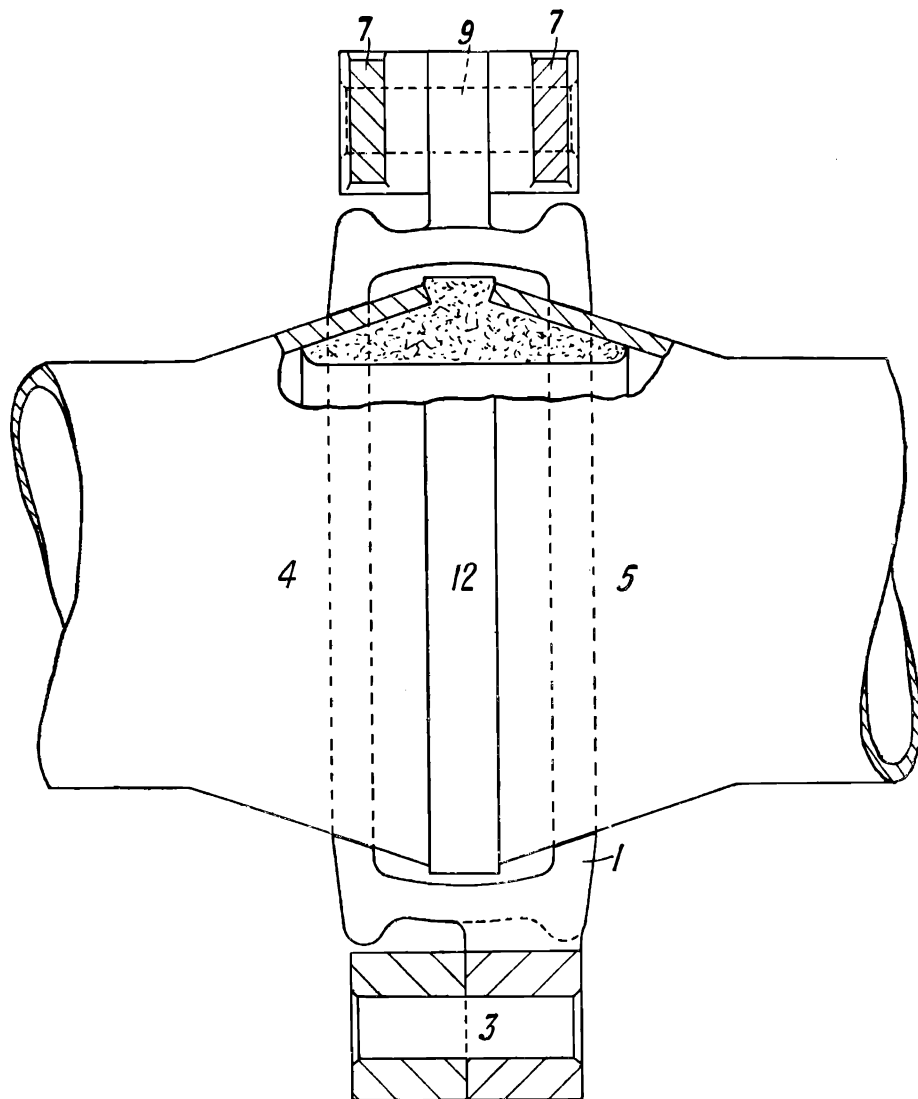

Fig. 4.